

ART. VII.—*Fragment of Verses, by a Native of Hetland [Shetland,] written in the 15th century. From a MS. in the University Library of Copenhagen, with Notes by Professor MAGNUSEN.*

*Communicated by W. C. TREVELYAN, Esq. F.S.A.S. &c.
in a letter to P. NEILL, Esq.*

I send you some extracts from a MS. in the University Library of Copenhagen (for which I am indebted to Professor Magnusen, as also for the four notes *a, b, c, d*). As they are connected with the most northern part of Scotland, I conceive they may be interesting to the Antiquarian Society.

INCIPIIT FAUPER OLAVUS.

Qui memoratur ea, quæ sectantur modo scripta,
Fertur Olavus ei gratia grata Dei.
Hunc Hetland genuit, sed per tempus breve pavit,
Hanc quia dum liquit, membra tenella tulit.
Mille quadringenos tricenos si capis annos,
Adde duos, oras liquerat ille suas.
Ecce mea lacera me sors dat materiei,
Successusque mea sunt michi materia.
Orkadium versum cœpi maris alta secare.
Si quæris quorsum? causa fuit studium.
Ut reor, annorum spatium post, ecce, duorum,
Proposui patriam visere deinde meam.
Æquora poscuntur, et in altum vela feruntur,
Et vidi patriam luce sequente meam;
Hujus sed nullum poteram pertingere portum,
Et meus inde, reor, cœpit inesse dolor.

Sub teneris, etenim, annis ætatis meæ, puta anno domini M.CCCC.XXXII, ob studium de portu tranquillitatis eductus, et in maris altitudinem deductus, me partibus Orcadiæ navigio commendavi; sed profecto remeandi ad propria facultas michi fuerat hactenus denegata.

Occiduis procul a patria me ventulus egit;
Illud disposuit qui bene cuncta regit.
O Veneris lacrimosa dies, qua littora liqui, &c.

Quatriduo ferme fueramus victibus orbi,
Causa modo morbi quod manet indubii.
Non inquam falsum, potus fuerat mare salsum,
Esui non raro cruda suina caro.

Hinc est, cum terræ petimus solacia visæ,
Naufragium patimur, fluctibus et quatimur;
Assero non ficta, Latinè Jutia dicta,
Istaque terra fuit, quæ diu nomen tulit.
Naufragium passis, nec non a flumine quassis,
Tantisper rapuit singula quæ voluit.
Hinc in grandævum nautas egit famulatum;
Tristitiæ sævum junxit enim gladium.

In pectore meo tacitos versem questus, ut ovis nescia loqui immolor, nescius eorum linguæ, insons ab his detineor.

Tum quia fumificis ignibus coquinæ
Obsequebar anxius, nec dolore sine
Grandis cocus fueram; pocula dectrinæ,
O dolor! haud hauseram sic frustratus fine.

Impia sors libros contribuit michi nullos,
Sæpe dabat dulces scamnum somnosque salubres
Cervical capitis, duricies lateris.

Patrium vocabulum mihi est Hetlandinus. *Hietlandia*, siquidem, ut conjecto, a ferro, ad modum crucis, ense intersecante, nomen accepit. (a) Porro, ut veterum dogmatibus didici, inter Norvegiam et meum natale solum, puta Hetlandiam, olim temporis terra sita

(a) Confer conjecturas variorum de terra demersa inter Shetlandiam et Norvegiam, memoratas in F. M. scripto: *Om Picternes oprindelse*.

fuit opima, nomine Svertland (b) habens se nempe ad Hetlandiam, sicuti gladius ad suam manubriam. Sed istam terram, ut inquiunt veteres, oceanus salsis paludibus superpetiit, ut ad habitationem humanam nulla prorsus area sit relicta (c)

Oceano patriam passus nondum repetebam,
Nec petiit portum fracta carina suum,
Ne repetam proprias partes facit æris egestas,
Nescio quid faciam, quove miser fugiam.

Plange necem Jacobi, pauper Olave! tui.

Iste Jacobus fuit Dominus meus, et canonicus Roskildensis, et quondam officialis episcopi Roskildensis; qui episcopus etiam fuit dominus meus.

Præsul, te metro, Roskildensis, celebrabo,
Te digne quamquam præmere non valeam.
Tu nomen clarum tractas de fonte rosarum,
Te decet et verè nomen habere rosæ.

Ista cartula composita per quendam scolarem Erfordensem, cujus nomen et ortus habetur supra in ista cartula, ascripta est; et missa Reverendissimo in Christo patri, ac domino Dno. Johanni, (d) Dei et apostolicæ sedis gracia, Episcopo Roskildensi, domino suo graciato. (Ex Arca Magnæana membrana, in forma Sva. Biblioth. Publ. Havn. Tomo A. Bartholiniana.)

(b) i. e. Gladii terra.

(c) Non male, ab Island. *Hiet* (Dan. *Hiet*, *Hiet*, capulus ensis). Est autem *Hiet* nomen proprium viri Scandinavicum, a quo insulæ nomen traxisse potuerunt. F. M.

(d) Johannes Petri Jernskjer obiit 1443. In præfatione programmatis, cl. Nyerup asserit poema illud concinnatum esse Erfordis, anno 1542. Putat simul Olavum illum pauperem, forma mutata, Canonicis Havniensibus postea adscriptum fuisse, et eundem esse cum magistro Olavo Hietlandt, ad quem literæ Olavi Archiepiscopi Nidrosiensis d. d. diæ Lucie virginis (13 Dec.) anno 1472, habentur inter schedas Arce-Magnæanas, unde etiam illud anecdoton a Nyerupio 1802 est editum—F. M.

[Note.—An application has been made to a learned person in Copenhagen, with the view of obtaining a more correct transcript of the foregoing fragment, than that now given; and, if the application be successful, a corrected sheet of this Article will be delivered with the second part of this volume, in order that the present may be cancelled.]